

Burksamlaren

Av Stig-Arne Sköldberg

Du undrar nog helt säkert vem jag är
som i alla papperskorgar ser.
Med alla dessa kassar och påsar som jag bär,
så är jag en samhällets parasit för er.
Du skrattar åt mig bakom min rygg,
men bortser från min nöd.
Du har jobb och familj och är lugn och trygg
medan jag samlar burkar för mitt bröd.

Ingen vill vara en sådan som jag
vars liv har gått alldeles snett.
Som rotar i ditt avfall var eviga dag,
med förhoppning att få äta sig mätt.
Jag fyller kassar jag släpar omkring
med nollställt anletsdrag
för sopan du kastar som värdelöst ting
den kanske kan ge mig mat för idag.

De vänner jag haft de vänder sig om
och går för att slippa att se.
Trots stinget i bröstet förstår jag dom
för vårt möte kan ingenting ge.
Jag har haft otur och dragit en nit,
i livets lotteri.
Jo visst har jag slarvat, dock inte med flit
men, vem vet hur ens liv kommer att bli.

Men alla ni därute idag,
som efter jobbet går hem till er tant.
Även ni hade kunnat haft det som jag,
och med samhället kommit på kant.
Jag skäms för mitt öde och hur jag ser ut,
jag har inte nåt val.
Men du är ju frisk och rask och resolut
Jag hoppas du fortsätter vara normal.